

Universitätsbibliothek Wuppertal

Opera Ciceronis Epistolica

Cicero, Marcus Tullius

Lvtetiae Parisiorum, ad Eidus Ianuar. Anno. MDXXII. Calculo Roma

Liber XV

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-687](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-687)

M. T. C. EPISTOLARVM FAMILIARIVM LIBER. XV.

M. T. C. M. F. PROCON. S. P. D. CONSS. PRAET. TR. PL. SENATVI P. Q. R.
SI VOS. B. V. B. E. E. Q. V.

Lsi nō dubie mihi nunciabat Parthos trāsisse Euphratē cū oībus fere suis copiis, tñ q̄ arbitrabar a M. Bibulo p̄cōsule certiora de his rebus ad vos scribi posse, statuebā mihi nō necesse esse publice scribere ea, q̄ de alterius prouicia nunciarent. Postea vero q̄ certissimis auctoribus, legatis, nunciis, literis sum certior factus, vel q̄ tāta res erat, vel q̄ nondū audieramus Bibulū in Syria venisse, vel q̄ administratio huius belli mihi cū Bibulo pene est cōmunis, q̄ ad me delata essent, scribenda ad vos putauī. Regis Antiochī Cōmagenī legati primū mihi nunciarunt Parthorū magnas copias Euphratē transire cōpisse. Quo nuncio allato, cū essent nōnulli, qui ei regi minorē fidem habēdā putarent, statui expectandū esse, si quid certius afferret. Ad. xiiii. Cal. Octob. cū exercitū in Ciliciā ducerē, in finib⁹ Lycaoniē & Cappadocia mihi literē reddite sunt a Tarchōdimoto, q̄ fidelissimus socius trās Taurū, amicissimusq̄ Po. Ro. existimat, Parcorē Orodī regis Parthorū filiū cū permagno equitatu Parthico trāsisse Euphratē, & castra posuisse Tybā, magnūq̄ tumultū esse in prouincia Syria excitatū. Eodē die a Iāblichō Phylarcho Arabū, quē hoīes opināt bene sentire, amicūq̄ esse reipū. nostrē, literē de iisdē reb⁹ mihi reddite sunt. His reb⁹ allatis, etsi intelligebā socios infirme animatos esse, & nouarū rerū expectatione suspēsos, sperabā tñ eos, ad quos iā accesseram, quīq̄ nostrā cōsuetudinē, integritatēq̄ p̄spererāt, amiciores Po. Ro. esse factos: Ciliciā autē firmiorē fore, si equitatus nostrī particeps facta esset. Et ob eā causam, & vt opprimerent iī, q̄ ex Cilicū gēte in armis essent, & vt hostis is, q̄ esset in Syria, sciret exercitū Po. Ro. non modo nō cedere his nūciis allatis, sed etiā propius accedere, exercitū ad Taurū institui ducere. Sed si quid apud vos auctoritas mea ponderis habet, in his p̄sertim rebus, quas vos audistis, ego pene cerno, magnopere vos & hortor & moneo, vt his prouinciis serius vos q̄dē q̄ decuit, sed aliqd̄ tñ cōsularis. Nos quēadmodū instructos, & q̄bus p̄sidiis munitos ad tāti bellī opinio nē miseritis, nō estis ignari: q̄d ego negociū nō stultitia obcecat, sed verecūdia deterrit nō recusauī. Neq̄. n. vnq̄ vllū periculū tantū putauī, q̄d subterfugere mallē, q̄ vestra auctoritati obtēperare. Hoc autē tpe res sese sic habet, vt nisi exercitū tātū, quantū ad maximū bellū mittere soletis, mature in has puincias miseritis, summū periculū sit, ne amittēde sint oēs hę puincie, q̄bus vectigalia Po. Ro. continent. Quāobre vt in hoc prouinciali delectu spem habeatis aliquā, causa nulla est, neq̄ multi sunt, & diffugiūt q̄ sunt, metu oblato. Et q̄d genus hoc militum sit, iudicauit vir fortissim⁹ M. Bibulus in Asia, qui cū vos ei permisissetis delectū habere, noluerit. Nā sociorū auxilia propter acerbitatē, atq̄ iurias imperiū nostrī, aut ita imbecilla sunt, vt nō multū nos iuuare possint, aut ita alienata a nobis, vt neq̄ expectādū ab iis, neq̄ cōmittēdū iis qcq̄ esse videat. Regis Deiotari & volūtate & copias quāteq̄q̄ sunt, nostras eē duco, Cappadocia est inanis. Reliq̄ reges, tyrāniq̄, neq̄ opibus satis firmi, nec volūtate sunt. Mihi in hac paucitate militū certe anim⁹ nō deerit. Spero ne cōsiliū quidē. Quid casurū sit, incertū est. Vtrinā salutē nostrē cōsulere possimus, dignitati certe cōsulemus. Valet.

Motus Parthici,

Parcores.

Infirmi animati,

Deiotarus

M. T. C. M. F. PROCON. S. P. D. CONSS. PRAET. TR. PL. SENATVI P. Q. R.
SI V. V. B. E. E. Q. V.

Qum Pridie Cal. Sextilis in puincia venissem, neq̄ maturi⁹ p̄pter itinerū, & nauigationū difficultatē venire potuissem, maxie cōuenire officio meo, reiq̄ pu. cōducere putauī, pare ea, q̄ ad exercitū, q̄q̄ ad rē militarē p̄tinerēt. Quē cū esset a me cura magis, & diligētia, q̄ facultate, & copia cōstituta, nūciūq̄, & literē de bello a Parthis in puincia Syria illato quotidie fere afferrent, iter mihi faciendū p̄ Lycaoniā, & p̄ Isauos, & p̄ Cappadociā arbitrat⁹ sum. Erat Patthos em magna suspitio Parthos, si ex Syria egredi, atq̄ irrūpere in eā puincia cōarent, iter eos eos, p̄ Cappadociā, q̄ ea maxime patefet, esse facturos. Itaq̄ cū exercitu p̄ Cappadocia partē eā, q̄

Epistolarum familiarium

Cybisra.

cū Cilicia cōtinēs est, iter feci, castraq; ad Cybisra, qđ oppidū est ad montē Tauri, locauī, v̄e Arruades rex Armeni⁹ quocūq; aīo esset, sciret nō pcul a suis finib⁹ exercitū Po. Ro. esse, & Deiotarū fidelissimū regē, atq; amicissimū reip. nostrē, maxime cōiunctū habere, cuius & cōsilio & opib⁹ adiuuari posset resp. Quo cū in loco castra haberē, eqtattūq; ī Ciliciā misissem, vt & meus aduētus his ciuitatib⁹, q̄ in ea parte essent, nūciatus, firmiores aīos hoīm faceret, & ego mature qđ ageret in Syria scire possē, tps ei⁹ tridui, qđ in his castris morabar, in magno officio, & necessario mihi ponendū putauī. Cū. n. vestra auctoritas intercessisset, vt ego regē Ariobarzanē, Heusebē, & Philorhomeum tuerer, eiusq; regis salutē, incolumitatē, regnūq; defenderē, regi, regnoq; p̄sidio essem, adiūxissetisq; salutē ei⁹ regis Po. senatūq; Ro. magne curę esse, qđ nullo vnq; de rege decretū esset a nostro ordine, existimaui me iudiciū vestrū ad regē deferre debere, eiq; p̄sidiū meū, & fidē, & diligētiā polliceri, vt qñ salus ipsi⁹, incolumitas regni mihi cōmēdata esset a vobis, diceret si qđ vellet. Quę cū esse in cōsilio meo cū rege locut⁹, in iō ille oīonis suę vobis maximas, vt debuit, deinde etiā mihi grās egit, qđ ei pmagnū, & phonorificū videbat, S. P. Q. R. tāte curę esse salutē suā, meq; tātā diligētiā adhibere, vt & mea fides, & cōmēdatiōis v̄e auctoritas p̄spici posset. Atq; ille priō, qđ mihi maxime lētitię fuit, ita mecū locut⁹ est, vt nullas īfidias vitę suę, neq; regno diceret se aut itelligere fieri, aut etiā suspicari. Cū ei ego gratular⁹ esse, idq; me gaudere dixissē, cohortat⁹ vt recordaret casū illū iter itus paterni, & vigilāter se tueret, atq; admonitū senat⁹ cōsuleret salutē suę, tū a me discessit in oppidū Cybisra. Postero autē die, cū Ariarate fratre suo, & cū p̄nis amicis maiōrib⁹ natū ad me ī castra venit: prurbatūsq; & fēs, cū idē & frater faceret, & amici, meā fidē, & vestrā cōmēdatiōē īplorare cōcepit. Cū admirarer qđ accidisset noui, dixit ad se īdicia manifestarū īnsidiarū esse delata, qđ essēt aī aduētū meū occultata, qđ īi qđ ea patefacere possēt, p̄pter metū reti cuisset. Eo autē tpe spe mei p̄sidiū cōplureis ea, qđ scirēt, audacter ad se detulisse: in his amātiōnū sui, summa pietate p̄ditū fratrem dicere ea, qđ me quoq; audiēte dicebat, se sollicitatū esse vt regnare vellet. Id vīuo f̄re suo accidere nō potuisse, se tñ aī tps illd̄ eā rē nūq; ī mediū p̄pter piculū metū prulisse. Quę cū esset locut⁹, monui regē, vt oēm diligētiā ad se cōseruādū adhiberet: amicosq; in p̄is ei⁹ fide, atq; iudicio p̄batos hortat⁹ sū, regis sui vitā docti casu acerbisimo p̄is ei⁹ oī cura, custodiāq; defēderēt. Cū rex a me equitatū, cohortesq; de exercitu meo postularēt, etsi itelligebā vestro senatūscōsulto, nō mō posse me id facere, sed etiā debere, tñ cū resp. postularēt p̄pter quotidianos ex Syria nūcios, vt q̄primū exercitū ad Cilicię fines adducerē, cūq; rex mihi patefactis iā īfidias nō egere exercitu Po. Ro. sed posse se suis opib⁹ defēdere viderēt, illū cohortat⁹ sū, vt ī sua vita cōseruāda primū regnare disceret: a qb⁹ p̄spexisset sibi īfidias paratas, ī eos vteret iure regio: p̄na afficeret eos, quos necesse eēt, reliquos metu liberaret. P̄sidiū exercit⁹ mei ad eos qđ in culpa essēt, timorē pot⁹, qđ ad contētionē vteret. Eo re autē, vt oēs qñ senatūscōsultū nossēt, itelligerēt me regi, si op⁹ eēt, ex auctoritate v̄a p̄sidiū esse futurū. Ita cōfirmato illo, ex eo loco castra moui, iter in Ciliciā facere institui: cū hac opinōe e Cappadocia discederē, vt cōsilio v̄o, casu īcredibili, ac pene diuino regē, quē vos honorificēssime appellassetis nullo postulate, quęq; meę fidei cōmēdassetis, & cui⁹ salutē magne vobis curę eē decreuissetis, me⁹ aduēt⁹ p̄sētib⁹ īfidias liberaret. Qđ ad vos a me scribi nō alienū putauī, vt itelligeretis ex iis qđ pene acciderūt, vos multo aī, ne ea acciderēt puidisse: eoq; vos studiosi⁹ feci certiores, qđ ī rege Ariobarzane ea mihi signa videor virtutis, īgeniū, fidei, beneuolētięq; erga vos p̄spexisse, vt nō, sine cā tātā curā ī ei⁹ vos salutē, diligētiāq; videamini cōtullisse. Valet. M. T. C. PROCON. M. CATONI. S. D.

Regnare
quid.

Ariobarza
nes.

Ab Epheso

Vm ad me legati missi ab Antiocho Cōmageno venisset in castra ad Iconiū ad. iij. No. Sep. iijq; mihi nūciasset regis Parthorū filiū, quocū esset nupta regis Armeniorū soror, ad Euphratē cū maximis Parthorū copiis, multarūq; p̄terea gētiū magna manu venisse, Euphratēq; iā trāsire cōpisse, dicitq; Armeniū regē ī Cappadocia īperū esse facturū, putauī p̄ n̄a necessitudine me hoc ad te scribere oportere. Publice p̄pter duas causas nihil scripsi, qđ & ipm Cōmagenū legati dicebāt ad senatū statim nūcios, literasq; misisse: & existimabā M. Bibulū p̄cōsulē, qđ circiter Id⁹ Sextilis ab Epheso in Syria nauib⁹ p̄fectus erat, qđ secūdos vētos habuisset, iā in puīciā suā puenisse. Cui⁹ literis oīa certiora platū iri ad senatū putabā. Mihi vt in hmōi re, tātoq; bello, maxime curę est, vt qđ copiis, & opib⁹ tenere vix possū⁹, ea māsuetudine, & cōrīnētiā nostra, sociorū fidelitate teneam⁹. Tu velim, vt cōsuesti, nos absenteis diligas, & defendas. Vale.

M. T. C. IMPE. M. CATONIS. S. D.

Vmma tua auctoritas fecit, meūq; ppetuū de tua singulari virtute iudiciū,
 vt magni mea interesse putarē, & res eas quas gessissem, tibi notas esse, & nō
 ignorari a te, qua eqtate, & cōtinētia tuerer socios, prouinciāq; administra-
 rem. His, n. a te cognitis arbitrabar facilius me tibi, q̄ vellē probaturū. Cū in
 prouinciā pridie Calē, Sexti, venissem, & ppter anni tēpus ad exercitū mihi
 cōfestim esse eundū videretur, biduum Laodiceę fui, deinde Apameę quatri-
 duū, tridū Synadis, toridē dies Philomeli. Quibus in oppidis cū magni conuentus fuissent,
 multas ciuitates acerbissimis tributis, & grauissimis vsuris, & falso ere alieno liberaui. Cūq;
 ante aduentū meū seditione quadā exercitus esset dissipat⁹, quinq; cohortes sine legato, sine
 Trib. militū, deniq; etiā sine cēturione vllō apud Philomelū cōsediissent, reliquus exercit⁹ eēt
 in Lycaonia, M. Māneio legato iheraui, vt eas qnq; cohortes ad reliquū exercitū duceret, co-
 actosq; in vnū locū exercitu castra i Lycaonia apud Iconiū faceret. Qd̄ cū ab illo diligēter eēt
 actum, ego in castra ad. VII. Calē. Seprē. veni, cū interea superioribus dieb⁹ ex senatuscōsulto
 & euocatorū firmā manū, & eqtatū satis idoneū, & pplorū liberorū, regūq; & socioꝝ auxilia
 volūtaria cōparauissem. Interim cū exercitu lustrato iter in Ciliciā facere cōpisssem, Calē. Se-
 prē. legati a rege Cōmageno ad me missi, p̄multuose, neq; tñ nō vere Parthos in Syriā trās-
 isse nūciauerūt. Quo audito vehemēter sum cōmorus, cū de Syriā, tū de mea puincia, de re-
 liqua deniq; Asia. Itaq; exercitū mihi ducendū per Cappadocię regionē eā, q̄ Ciliciā attinge-
 ret, putauī. Nā si me in Ciliciā demissem, Ciliciā quidē ipsam ppter mōtis Amanī naturā fa-
 cile tenuissem. Duo sunt. n. aditus in Ciliciā ex Syriā, quorū vterq; paruis p̄sidiis ppter angu-
 stias intercludi pōt: nec est q̄q; Ciliciā cōtra Syriā munitius. Sed me Cappadocia mouebat, q̄
 patet a Syriā, regesq; habet finitimos, q̄ etiā si sunt amici nobis, tñ aperte Parthis inimici esse
 nō audēt. Itaq; in Cappadocia extrema nō lōge a Tauro apud oppidū Cybistra castra feci, vt
 & Ciliciā tuerer, & Cappadociā tenēs noua finitimorū cōsilia impedirē. Interea in hoc tanto
 motu, tātaq; expectatione maximi bellī, rex Deiotar⁹, cui nō sine causa plurimū semp & meo,
 & tuo, & senatus iudicio tributū est, vir cū beneuolētia, & fide erga Po. Ro. singulari, tū p̄stā-
 ti magnitudine, & animi, & cōsiliū, legatos ad me misit, se cū oib⁹ suis copiis in mea castra eē
 venturū. Cuius ego studio, officioq; cōmorus, egi ei p̄ literas gratias, idq; vt maturaret, hor-
 tatus sum. Cū autē ad Cybistra ppter rationē bellī quinq; dies essem cōmoratus, regē Ariobar-
 zanē, cuius salutē a senatu te auctore cōmendatā habebā, p̄sentibus insidiis neq; opinantē li-
 beraui: neq; solū ei salutē fui, sed etiā curauī, vt cū auctoritate regnaret. Metrā, & eū quem tu
 diligēter mihi cōmēdaras Athenēū, ip̄ortunitate Athenaidis exilio multatos, maxima apud
 regē auctoritate, gratiaq; cōstitui. Cūq; magnū bellū in Cappadocia concitaret, si sacerdos ar-
 mis se, qd̄ facturū putabat, defenderet, adolescēs & equitatu, & peditatu, & pecunia paratus,
 & toto iis, qui nouari aliqd̄ volebāt, perfecī vt e regno ille discederet, Rexq; sine tumultu, ac
 sine armis, omī auctoritate aulē cōmunita, regnū cū dignitate obtineret. Interea cognouī mul-
 torū literis, atq; nunciis magnas Parthorū copias Arabū ad oppidū Antiochiā accessisse, ma-
 gnūq; eorū equitatū, q̄ in Ciliciā trāsisset, ab equitatu in eorū turmis, & a cohorte p̄torā, q̄
 erat Epiphaneę p̄sidiū causā, occisione occisum. Quare cū viderē a Cappadocia Parthorū co-
 pias auersas nō lōge a finibus esse Cilicię, q̄ potui maximis itinerib⁹ ad Amanū exercitū du-
 xi. Quo vt veni, hostē ab Antiochia recessisse, Bibulū Antiochię esse cognouī. Deiotarū cōse-
 stim iā ad me veniētē cū magno & firmo eqtatu, & peditatu, & cū oib⁹ suis copiis certiorē fe-
 ci, nō videri esse causam, cur abesset a regno: meq; ad eū si qd̄ forte noui accidisset, statim lite-
 ras, nūciosq; missurū esse. Cūq; eo aīo venissem, vt vtriq; prouicię, si ita tps ferret, subuenirē,
 tamen id quod iam ante constitueram, vehementer interesse vtriusq; prouicię pacare Ama-
 num, & perpetuum hostem ex eo monte tollere, agere perrexi. Cūq; me discedere ab eo mon-
 te simulassem, & alias parteis Cilicię petere, abessemq; ab Amanō iter vni⁹ diei, & castra apd̄
 Epiphaneam fecissem ad quartum Idus Octobris, cum aduersasceret, expedito exercitu ita
 noctū iter feci, vt ad. III. Idus Octobris cum lucesceret, in Amanum ascenderem, distributisq;
 cohortibus, & auxiliis, cum aliis Quintus frater legatus mecum simul, aliis C. Pontius lega-
 tus, reliquis Marcus Manneius, & Lucius Tulleius legati præessent, plerosq; nec opinanteis
 oppressimus, qui occisi, captiq; sunt, interclusi reliqui. Fugeranam autem, quę fuit non vici in
 star, sed vrbis, q̄ erat Amanī caput, itemq; Sepyram, & Ceminorim, acriter, & diu repugnā-
 tes, sed vrbis, q̄ erat Amanī caput, itemq; Sepyram, & Ceminorim, acriter, & diu repugnā-

Magni
mea intere
esse.Aditus ex
Syria in Ci
licia.Deiotari
laudes.

Sacerdos.

Q̄ potui
maximis
itinerib⁹.

Partes.

Aduersa
rasceret.Fugerana
vrbis istar.

Epistolarum familiarium

Anteluca nū tēpus. tibus, Pōtino illā partē Amani tenēte, ex antelucano tēpore vsq; ad horā diei decimā, magna
Arē Alexā. multitudine hostiū occisa cepim⁹, castellaq; sex capta, cōplura incēdimus. His reb⁹ ita gestis
castra in radicib⁹ Amani habuim⁹ apud Aras Alexādrī quatrīduū, & in reliquiis Amani de
lendis, agrisq; vastādīs, q̄ pars ei⁹ mōris meę prouincię est, id tēpus oē cōsumpsim⁹. Confectis
Pindenīsū. his rebus ad oppidū Eleuchēciliū Pindenīsū exercitū adduxi: qđ cū esset altissim⁹, & mu
nitissim⁹ loco, ab hisq; incoleret, q̄ ne regib⁹ quidē vnq̄ paruissent, cū & fugitiuos reciperēt,
& Parthorū aduētū acerrime expectarēt, ad existimationē imperiū pertinere arbitratus sum,
cōprimere eorū audaciā: quo facilius etiā ceterorū animi, q̄ alieni essent ab iperio nostro, frā
gerentur. Vallo, & fossa circūdedi, sex castellis, castrisq; maximis sepsi: aggere, vineis, turrib⁹
oppugnaui: vsusq; tormētis multis, multis sagittariis, magno labore meo, sine vlla molestia,
sumptuue sociorū, septimo quinquagesimo die rē cōfeci, vt oībus partibus vr̄bis disturbatis,
Tebarani. aut incēsis, cōpulsī in potestātē meā peruenirent. His erant finitimi pari scelere, & audacia Te
barani. Ab his Pindenīso capto obsides accepi. Exercitū in hyberna dimisi. Quint. fratrē nego
tio p̄posui, vt in vicis, aut captis, aut male pacatis exercitus collocaret. Nūc velim tibi sic p
suadeas, si de his reb⁹ ad senatū relatū sit, me existimaturū sūmā mihi laudē tributā, si tu ho
norē meū sentētia tua cōprobaris. Idq; etsi talib⁹ de reb⁹ grauissimos hoīes, & rogare solere,
& rogari scio, tñ admonēdū potius te a me, q̄ rogandū puto. Tu es, n. is, q̄ me tuis sentētiis se
pissime ornasti, q̄ oratione, q̄ p̄dicatione, q̄ summis laudib⁹ in senatu, in cōcionibus ad celum
extulisti. Cuius ego semp̄ tanta esse verborū pōdera putauī, vt vno verbo tuo cū mea laude
cōiuncto, oīa cōsequi me arbitrarer. Te deniq; memini, cū cuidā clarissim⁹, atq; optimo viro
supplicationē nō decerneres, dicere te decreturū, si referret ob eas res, quas is consul in vr̄be
gestisset. Tu idē mihi supplicationē decreuisti togato, nō vt multis rep. bene gesta, sed, vt ne
**Supplica
tio togata
decreta.** mini, repu. cōseruata. Mitto q̄ inuidiā, q̄ pericula, q̄ oīeis meas tēpestates, & subieris, & mul
to etiā magis, si p̄ me licuisset, subire paratissim⁹ fueris: q̄ deniq; inimicū meū, tuū inimicū
**Causa defē
denda.** puraris: cuius etiā interitū, vt facile itelligerē, mihi quātū tribueres, Milonis causa in senatu
defendēda approbaris. A me aut̄ hęc sunt p̄fecta, q̄ ego in beneficii loco non pono, sed in veri
testimoniū, atq; iudiciū: nō vt p̄stantissimas tuas virtutes tacitus admirarer: quis, n. idē non fa
cit: sed in oībus orationib⁹, sentētiis dicēdis, causis agēdis, oībus scriptis, gręcis, latinis, omni
deniq; varietate literarū mearū, te nō modo iis quos vidissem⁹, sed iis de q̄bus audissem⁹, oī
bus anteferrē. Quęres fortasse, quid sit, q̄ ego nescio qđ gratulationis & honoris a Senatu tā
ti estimē: agā iā tecū familiariter, vt est & studiis, & officiis nostris mutuis, & summa amici
**Inanis glo
ria vitanda** ria dignū, & necessitudine etiā paterna. Si quisq; fuit vnq̄ remotus, & natura, & magis etiā, vt
mihi qđē sentire videor, ratiōe atq; doctrina ab inani laude, & sermonib⁹ vulgi, ego p̄fecto is
sum. Testis est cōsularis meus, in quo, sicut in reliqua vita, fateor ea me studiose secutū, ex q̄
bus vera gloria nasci possit: ipsam quidē gloriā p̄ se nunq̄ putauī expetendā. Itaq; & prouiciā
Sacerdotiū ornatā, & spem nō dubiā triūphi neglexi. Sacerdotiū deniq; cū (quēadmodū te existimare ar
bitror) nō difficillime cōseq̄ possem, nō appetui. Idē post iniuriā acceptā, quā tu reip. calamī
tatē semp̄ appellas, meā nō modo nō calamitatē, sed etiā gloriā, studui q̄ornatissima Senatus
Augur Ci. populiq; Ro. de me iudicia intercedere. Itaq; & Augur postea fieri volui, qđ antea neglexerā,
& eū honorē, q̄ a Senatu tribui reb⁹ bellicis solet, neglectū a me olim, nūc mihi expetendū pu
to. Huic meę voluntati, in qua inest aliqua vis desiderii, ad sanandū vulnus iniurię, vt faueas
adiutorq; sis, qđ paulo añ me negarā rogaturū, vehemēter te rogo: sed ita, si non ieiunū hoc
nescio qđ, qđ ego gessi, & contēnendū videbit̄, sed tale, atq; tantū, vt multi nequaq; parib⁹ re
bus honores summos a senatu cōsecuti sint. Equidē etiā mihi illud aīaduertisse videor. (Scis
em̄ q̄ attēte te audire soleā) te nō tā res gestas, q̄ mores, instituta, atq; vitā imperatorū specta
re solere in habēdis, aut non habēdis honoribus. Qđ si in mea causa considerabis, reperies
me exercitu ibecillo cōtra metū maximi belli firmissimū p̄sidiū habuisse, egratē, & continētiā.
His ego subsidiis ea sum cōsecut⁹, q̄ nullis legionib⁹ cōsequi potuissem, vt ex alienissimis so
ciis amicissimos, ex infidelissimis firmissimos redderē, animosq; nouarū rerū expectatione sus
p̄sitos ad veteris imperiū beneuolentiā traducerē. Sed nimis hęc multa de me, p̄fertim ad te, a
quo vno oīm sociorū querelę audiunt: cognosces ex iis, q̄ meis institutis se recreatos putāt.
**Clientelę
Cyprus in
sula &c.** Cūq; oēs vno p̄pe cōsensu, de me apud te ea, q̄ mihi optatissima sunt, p̄dicabūt, tñ duę maxi
mę clientelę tuę Cyprus insula, & Cappadocię regnū, tecū de me loquent̄. Puto etiā regē De
ioratū, q̄ vni tibi est maxime necessari⁹. Quę si etiā maiora sūt, & in oīb⁹ seculis pauciores v̄

ri reperti sunt, q̄ suas cupiditates, q̄ qui hostiū copias vincerent, est p̄fecto tuū, cū ad res belli cas hęc q̄ rariora & difficiliora sunt, genera virtutis adiūxeris ip̄as etiā illas res gestas iustio res esse, & maiores putare. Extremū illud est, vt quasi diffidēs rogationi meę, philosophiā ad te allegē, qua nec mihi charior vlla vnq̄ res in vita fuit, nec hoīm generi maius a deis mun⁹ vllū est datū. Hęc igit̄, q̄ mihi tecū cōmunis est societas studiorū, atq̄ artū nostrarū, q̄bus a pueritia dediti, ac deuincti, soli propemodū philosophiā illā verā, & antiquā, quę quibusdam orii eē, ac desidię videtur, in forū, atq̄ in rēpu. atq̄ in ipsam aciem pene deduximus, tecū agit de mea laude, cui negari a Catone fas esse non puto. Quamobrem sic tibi persuadeas velim, si mihi tua sententia tributus honos ex meis literis fuerit, me existimaturū cum auctoritate tua, tum benevolentia erga me, mihi quod maxime cupierim, contigisse. Vale.

Philosophia.

M. CATO. M. T. C. IMPE. S. P. D.

Vod & respu. me, & nostra amicitia hortat, libenter facio, vt tuā virtutē, in nocentiā, diligentiā cognitā in maximis rebus, domi togati, armati foris, pari industria administrare gaudeā. Itaq̄ qd̄ p̄ meo iudicio facere potui, vt innocētia, cōsilioq̄ tuo defensā puiciā, seruaturū Ariobarzanis cū ip̄o rege regnū, sociorū reuocata ad studiū imperii nostri voluntatē, sententiā mea, & decreto laudarē, feci. Supplicationē decretā, si tu qua in re nihil fortuito, sed summa tua rōne, & cōtinētia reip. puicum est, diis immortalib⁹ gratulari nos, q̄ tibi referre acceptū manis, gaudeo. Q̄ si triūphi p̄rogatiuā putas supplicationē, & idcirco casum potius, q̄ te laudari mauius, neq̄ supplicationē sequit̄ semp̄ triumphus, & triumpho multo clarius est senatū iudicare potius māfuetudine, & innocētia imperatoris puiciā, q̄ vī militū aut benignitate deorum retentā, atq̄ cōseruatā esse. Qd̄ ego mea sententiā cēlebā, atq̄ hęc ego idcirco ad te cōtra consuetudinē meā pluribus scripsi, vt qd̄ maxime volo existimes me laborare, vt tibi persuadeam, me & voluisse de tua maiestate, qd̄ amplissimū sum arbitratus, & qd̄ tu maluisti factū esse gaudere. Vale, & nos dilige, & instituto itinere securitatē diligentiaq̄ sociis, & reip. p̄sta.

Tuā virtutem togati.

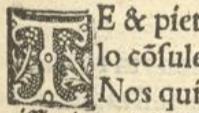
M. T. C. M. CATONI S. P. D.

Latus sum laudari me, inquit Hector, opinor apud Neuiū, abs te pater laudato viro. Ea est. n. profecto iucūda laus, q̄ ab iis proficiscit̄, qui ipsi in laude vixerunt. Ego vero vel gratulatione literarū tuarū, vel testimoniis sententię dicte nihil est qd̄ me nō affecurū putem. Idq̄ mihi tū amplissimū, tū gratissimū est, te libēter amicitie dedisse, qd̄ liquido veritati dares. Et si nō modo vnus, verū etiā multi Catones essent in ciuitate nostra, in qua vnū extitisse mirabile est, quem ego currū, aut quā lauream cū tua laudatione conferrē. Nam ad meū sen sum, & ad illud syncerū, ac subtile iudiciū nihil potest esse laudabilius, q̄ ea tua oratio, q̄ est ad me perscripta a meis necessariis. Sed causam meę volūtatis, nō em̄ dicam cupiditatis, expo sui tibi superioribus literis. Quę etiā si parū iusta tibi visa est, hanc tñ habet rationē, vt non nimis concupiscendus honos, sed tñ si deferatur a senatu, minime aspernadus esse videatur. Spero autem illum ordinem pro meis ob tempu. susceptis laboribus, me non indignum honore, v̄sitato p̄sertim existimaturū. Quod si ita erit, tantū ex te peto, quod amicissime scribis, vt cum tuo iudicio, qd̄ amplissimū esse arbitraris, mihi tribueris, si id quod maluero acciderit, gaudeas. Sic em̄ fecisse te, & scripsisse, & verius sensisse video: resq̄ ipsa declarat tibi illum honorem nostrum supplicationis fuisse iucundū, q̄ scribendo affuisti. Hęc enim senatuscōsulta nō ignoro ab amicissimis eius, cuius de honore agitur, scribi solere. Ego, vt spero, te propediem videbo: atq̄ vtinam repub. meliore, q̄ timeo. Vale.

Laudari a laudato. Laus iucunda. Cato.

M. T. C. PROCONS. M. MARCELLO CON. S. P. D.

E & pietatis in tuos, & animi in rēpu. & clarissimi atq̄ optimi consulatus C. Marcello cōsule facto fructū cepisse vehemēter gaudeo. Non dubito quin p̄sentes sentiant. Nos quidē lōginqui, & a te ip̄o missi in vltimas gēteis, ad cēlū mehercule tollim⁹ verissimis, ac iustissimis laudib⁹. Nā cū te a pueritia tua vnice dilexerim, tuq̄ me in omni genere semp̄ amplissimū esse, & volueris, & iudicaris, tū hoc vel tuo facto, vel Po. Ro. de te iudicio multo acri⁹, vehemētiusq̄ diligo, maximaq̄ letitia afficior, cū ab hoīb⁹ prudētissimis, virisq̄ optimis, oīb⁹ dictis, factis, studiis, institutis, vel me tui simile esse audio, vel te mei. Vnū vero si addis ad p̄clarissimas res cōsularis tui, vt aut mihi succedat q̄primū aliqs, aut ne qd̄ accedat tēporis ad id, qd̄ tu mihi, & senatuscōsulto, & lege finisti, oia me per te cōsecutū putabo.

Epistolarum familiarium

Cura ut valeas, & me absentem diligas, atque defendas. Quae mihi de Parthis nunciata sunt, quae non putabam a me etiam nunc scribenda esse publice, propterea ne pro familiaritate quidem nostra volui ad te scribere, ne cum ad consulem scripsissem, publice viderer scripsisse. Vale.

M. T. C. PROCONS. C. MARCELLO CONS. DESIG. S. P. D.

Honorem tibi deos fortunare volo.

Maxima sum letitia affectus, cum audiui te consulem factum esse, etiam honorem tibi Deos fortunare volo, atque a te pro tua, pariterque tui dignitate administrari. Nam cum te semper dilexi, amavique, cum mei amantissimum cognovi in omni varietate rerum mearum, tum patris tui pluribus beneficiis, vel defensus tristibus temporibus, vel ornatus secundis, necesse est ut & sim totus vester, & esse debeam. Cum praesertim matris tuae gravissimae, atque optimae foeminae, maiora erga salutem, dignitatemque meam studia, quam erant a muliere postulanda, perspexerim. Quapropter a te peto maiorem in modum, ut me absentem diligas, atque defendas. Vale.

Diligere. Amare.

M. T. C. PROCON. M. MARCELLO COLLEGAE. S. D. P.

Arcellum tuum consulem factum, teque ea letitia affectum esse, quam maxime optasti, mirum in modum gaudeo, idque cum ipsius causa, tum quod te omnibus secundis rebus dignissimum iudico, cuius erga me singularem benevolentiam, vel in labore meo, vel in honore perspexi. Totam denique domum vestram, vel salutis, vel dignitatis meae studiosissimam, cupidissimamque cognovi. Quare gratum mihi feceris, si uxori tuae luniae gravissimae, atque optimae foeminae, meis verbis eris gratulatus. A te id, quod fuesti, peto, me absentem diligas, atque defendas. Vale.

M. T. C. IMP. C. MARCELLO CONS. DESIG. S. P. D.

Hominem neminem.

Vando id accidit, quod maxime mihi fuit operatum, ut omnium Marcellorum, Marcellinorum etiam, (mirificus enim nominis, ac generis vestri fuit erga me semper animus). Quando ergo ita accidit, ut omnium vestrum studio tuus consulatus satifacere posset, in quem meae res gestae, lausque, & honor earum potissimum incideret, peto a te id, quod facillimum factu sit, non aspernante, ut confido, senatu, ut quod honorificentissimum senatusconsultum literis meis recitatis faciendum cures. Si mihi tecum minus esset, quam est cum tuis omnibus, allegare ad te illos, a quibus intelligis me praecipue diligi. Patris tui beneficia in me sunt amplissima. Neque enim saluti meae, neque honori amiciores quisquam dici potest. Frater tuus quantum me faciat, semperque fecerit, esse hominem qui ignoret, arbitror neminem. Domus tua denique tota me semper omnibus summis officiis persecuta est. Neque vero tu in me diligendo cuiquam concessisti tuorum. Quare a te peto maiorem in modum, ut me per te quod honoratissimum velis esse, meaque & in supplicatione decernenda, & in ceteris rebus existimatione satis tibi esse commendatam putes. Vale.

M. T. C. IMP. C. MARCELLO CONS. DESIG. S. P. D.

Etesias.

Vantem tibi curam meum honorem fuerit, & quod idem extiteris consul in me ornando & amplificando, qui fueras semper cum pariteribus tuis, & cum tota domo, etiam res ipsa loquebat, cognovi tamen ex meorum omnium literis. Itaque nihil est tantum, quod ego non tua causa debeam, facturumque sim non studiose, ac libenter. Nam magni interest, cui debeas: debere autem nemini malui, quam tibi, cui me cum studiis communia, beneficia paterna, tuaque iam ante coniunxerant, tum accedit, mea quidem sententia maximum vinculum, quod ita reputaveris, atque gessisti, qua mihi charius nihil est, ut quantum tibi omnes boni debeant, quo minus tantum ego unus debeam, non recusem. Quamobrem tibi velim hi sint exitus, quos mereris, & quos fore confido. Ego, si me navigatio non morabitur, quae incurrebat in ipsas Etesias, propediem te, ut spero, videbo. Vale.

M. T. C. IMP. L. PAVLO CONS. DESIG. S. P. D.

Nauare tibi operam. Nec improvisus.

Tamen mihi nunquam fuit dubium, quin te populus Romanus pro tuis summis in rebus meritis, & pro amplissima familiae dignitate, summo studio, cum tuis suffragiis consulem facturus esset, tamen incredibili letitia sum affectus, cum id mihi nunciatum est: etiam honorem tibi deos fortunare volo, a teque ex tua, maiorumque tuorum dignitate administrari. Atque utinam praesens illum diem mihi operatissimum videre potuissem, proque tuis amplissimis erga me studiis, atque beneficiis tibi operam meam, studiisque nauare. Quam mihi facultatem, quando hic nec opinatus, et improvisus provinciae casus eripuit, tamen ut te consulem reipublicae pro tua dignitate gerentem videre possim, magnopere a te

Liber. XV. Fo. LXXVIII.

peto, vt operā des, efficias, ne quid mihi fiat iniurię, neve quid tēporis ad meū annuū munus accedat. Qd si feceris, magnus ad tua pristina erga me studia cumulus accedet. Vale.

M. T. C. IMP. L. PAVLO CONS. S. P. D.

Maxime mihi fuit opratū Romę esse tecū multas ob causas, sed p̄cipue vt & in petēdo, & in gerēdo cōsulatu meū debitū tibi studiū persp̄icere posses. At petitionis qdē tuę ratio mihi semp fuit explorata, sed tñ nauare operā volēbā. In consularu vero cupio egdē te minus habere negotii: sed moleste fero me cōsulē tuū studiū adoleſcētis persp̄exisse: te meū cū id etatis sim, persp̄icere nō posse. Sed ita, fato nescio quo cōrigisse arbitror, vt tibi ad me ornādū semp detur facultas, mihi ad remunerandū nihil suppetat, p̄ter volūtātē. Ornasti consulatū, ornasti reditū meū. Incidit meū tēpus rerū gerēdarū in ip̄m cōsulatū tuū. Itaq; cū & tua summa amplitudo, & dignitas, & meus magnus honos, magnaq; existimatio postulare videat, vt a te plurimis verbis cōtēdā, ac petā, vt q̄honorificēssime Senatuscōsultū de meis reb⁹ gestis faciēdū cures, nō audeo vehemēter a te cōtēdere, ne aut ipse tuę p̄petuę cōsuetudinīs erga me oblitus esse videar, aut te oblitū putē. Quare vt te velle arbitror, ita faciā, atq; ab eo, quē oēs gētes sciūt de me optime meritū, breuiter petā. Si alii cōsules essent, ad te potissimū Paule mitterē, vt eos mihi q̄amicissimos redderes. Nūc cū tua summa potestas, summaq; auctoritas, notaq; tibi nostra necessitudo sit, vehemēter te rogo, vt & q̄honorificēssime cures de cernēdū de meis reb⁹ gestis, & q̄celerrime. Dignas res esse & honore, & gratulatione cognosces ex iis literis quas ad te, & collegā, & Senatū publice misi: omniūq; mearū reliquarū rerū, maximeq; existimationis meę procuratiōē susceptā velim habeas. In primisq; tibi curā sit, qd abs te superioribus quoq; literis p̄riui, ne mihi tempus prorogetur. Cupio te cōsulē videre, omniaq; quę spero cū absens, tum etiā p̄sēns te consule assequi. Vale.

Operam nauare,

M. T. C. C. CASSIO PROQVAEST. S. P. D.

Marcū Fabiū, q̄ mihi amicū tua cōmendatione das, nullū in eo facio quęstū. Multi. n. anni sunt, cū ille in are meo est, & a me diligēter p̄pter summā eius humanitatē, & obseruatiā. Sed tñ, q̄ ab eo egregie diligeris, multo ei amicior sum factus. Itaq; q̄q; p̄fecerint literę tuę, tñ aliquāto plus cōmendationis apud me habuit animus ipsius erga te mihi p̄spectus & cognitus. Sed de Fabio faciemus studiose q̄ rogas, tu multis de causis vellē me cōuenire potuisses. Primū, vt te, quē iādiu plurimū facio, tāto īteruallo viderē. Deinde vt tibi, qd feci p̄ literas, possē p̄sēns gratulari. Tū vt quibus de rebus vellemus, tu tuis, ego meis inter nos cōmunicarem. Postremo vt amicitia nostra, q̄ summis officiis ab vtroq; culta est, sed lōgis interuallis tēporis interruptā cōsuetudinē habuit, cōfirmareē vehemētius. Id quādo nō accidit, vtemur bono literarū, & eadē fere absentes, q̄ si corā essem⁹, cōsequimur. Vnus scilicet ille fructus q̄ in te vidēdo est, p̄cipi literis nō potest, alter gratulationis est, & is quidē exilior, q̄ si tibi, te ip̄m intues gratularer. Sed tñ & feci ante, & facio nūc, tibiq; cū p̄ rerū magnitudine, quas gessisti, tū p̄ opportunitate tēporis gratulor, q̄ te de puincia decedētē summa laus, & summa gratia puincię p̄secuta est. Tertiū est, vt id qd de nostris rebus corā cōmunicassemus inter nos, cōficiamus idē literis. Ego ceterarū rerū causa tibi Romā p̄perādū magnope cēseo. Nā & ea q̄ reliquī, tranquilla de te erāt, & hac tua recēti victoria tā clarū aduentū tuū fore intelligo. Sed si q̄ sunt onera tuorū, si tāta sunt vt ea sustinere possis, nihil tibi erit lautius, nihil gloriosius. Sin maiora, cōsidera, ne in alienissimū tēpus cadat aduentus tuus. Hui⁹ rei totū cōsiliū tuū est. Tu. n. scis qd sustinere possis. Si potes, laudabile, atq; populare est. Sin plane nō potes, absens hoīm sermones facili⁹ sustinebis. De me aut idē tecū iis ago lris, qd superioribus egī, vt omneis tuos neruos ī eo cōtēdas, ne qd mihi ad hęc prouinciā, quā & Senatus & Populus annuā esse volūt, tēporis proget. Hoc a te ita cōtēdo, vt in eo fortuna nas meas positas putē. Habes Paulū nostrū nostri cupidissimū, est Curio, est Furnius. Sic velim enitare, quasi in eo sint mihi oīa. Extremū illud est de iis q̄ p̄posuerā, confirmatio nostrę amicitie, de qua pluribus verbis nihil opus est. Tu puer me appetisti: ego aut semp ornamento te mihi fore duxi. Fuiſti etiā p̄sidio tristissimis meis tēporibus. Accessit post tuū discessum familiaritas mihi cū Bruto tuo maxima. Itaq; in vestro ingenio, & industria mihi plurimū, & suauitatis, & dignitatis cōstitutū puto. Id tu, vt tuo studio cōfirmes, te vehemēter rogo: literasq; ad me, & continuo mittas, & cū Romam veneris, q̄sapissime, Vale.

In are meo

Gratul.

Ornamento p̄sidioq; esse.

Epistolarum familiarium

M. T. C. C. CASSIO, S. P. D.

Tū uterq; nostrū spē pacis, & odio ciuilibus sanguinis abesse a belli necessa-
 ria p̄tinacia voluit, tñ quādo eius cōsiliū princeps ego fuisse videor, plus
 fortasse tibi p̄stare ipse debeo, q̄ a te expectare. Etsi, vt sepe soleo mecū re-
 cordari, sermo familiaris meus tecū, & itē mecū tuus adduxit vtrūq; no-
 strū ad id cōsiliū, vt vno plio putarem si nō totā causam, at certe no-
 strū iudiciū definiri cōuenire, neq; quisq; hāc nostrā sententiā vere vnq;
 rephēdit. Prætereo, q; arbitrant̄ melius esse deleri oīno rēp. q̄ iam minutā,
 & debilitatā manere. Ego autē ex interitu eius nullā spē scilicet mihi p̄ponebā, ex reliquiis
 magnā. Sed ea sunt cōsecuta, vt magis mirū sit accidere illa potuisse, q̄ nos nō vidisse ea futu-
 ra, nec cū hoīes essemus, diuinare potuisse. Egdē fateor meā cōiecturā hāc fuisse, vt illo quasi
 quodā fatali plio facto, & victores cōmuni salutī cōsulere vellent, & victi suę. Vtrūq; autē po-
 sitū esse arbitrari in celeritate victoris. Quę si fuisset, eadē clemētiā expta esset Africa, quā
 cognouit Asia, quā etiā Achaia, & vt opinor, ipso legato, ac dep̄catore. Amissis autē tēporib;
 q̄ plurimū valēt, p̄sertim in bellis ciuilibus, interpositus ann⁹ alios induxit vt victoriā spera-
 rēt, alios vt ipm̄ vinci cōtemnerēt: atq; horū malox̄ oīm culpā fortuna sustinet. Quis, n. aut
 Alexandrini belli rātā morā huic bello adiūtū iri, aut nescio quē istū Pharnacē Atiq; terrorē
 illaturū putaret? Nos tñ in cōsilio pari, casu dissimili vsi sumus. Tu, n. eā p̄te p̄tisti, vt & cō-
 filiis interesses, & qd̄ maxime curā leuat, futura animo p̄spicere posses. Ego qui festinaui vt
 Cæsarem in Italia viderē, (Sic enim arbitramur) eūq; multis honestissimis viris conseruatis
 redeūtē, ad pacē currētē, vt aiūt, incitarē, ab illo longissime, & absūm, & abfui. **VERSOR** autē
 in gemitu Italia, & in vrbis miserimis querelis, qbus aliqd̄ opis fortasse ego pro mea, tu pro
 tua, pro sua quisq; p̄te ferre potuisset, si auctor affuisset. Quare velim pro tua erga me bene-
 uolētia, scribas ad me qd̄ videas, qd̄ sentias, qd̄ expectādū, quid agēdū nobis existimes. Magni
 erūt mihi tuę literę: atq; vtinā primis illis quas Luceria miseris, paruissim. sine vlla eā mo-
 lestia dignitatem meam retinuissem. Vale.

Magni
erūt li-
tera.

M. T. C. C. CASSIO, S. P. D.

Litera.
Idola.
Spectra.

Vto te iā suppedere, cū hac tertia epistola ante te oppressit, q̄ tu schedulā,
 aut literā, sed nō vrgeo. Lōgiore, n. expectabo, vel potius exigā. Ego si semp
 haberē cui darē, vel ternas in hora darē. Fit em̄ nescio qd̄, vt quasi corā ad
 esse videare, cū scribo aliqd̄ ad te. Neq; id κατ' εἶδη, ἢ φωντασίας vt dicūt tuī
 amici noui, q; putāt etiam διαφωνίας φωντασίας spectris Catianis excitari.
 Nā ne te fugiat Catius insup Epicureus, q; nuper est mortuus, quæ ille Gata
 gatus etiā ante Democritus εἰδωλα, hic spectra nominat. his autē spectris etiā si oculi pos-
 sent feriri, q; velis ipsa currūt, animus q; possit, ego nō video: doceas tu me oportebit. Cum
 saluus veneris, in mea ne potestate sit spectrū tuū, vt simulac mihi collibitū sit, de te cogitare
 illud occurrat, neq; solū de te, q; mihi hares in medullis. Sed si insulā Britannia cœpero co-
 gitare, eius εἰδωλον mihi aduolabit ad pectus. Sed hac posterius: tento em̄ te quo animo ac-
 cipias. Si, n. stomachabere, & moleste feres, plura dicemus, postulabimusq; ex q̄ heresi v; hoib;
 armatis deiectus sis, in eā restituare. In hoc interdīcto nō solet addi in hoc anno. Quare si iā
 biennū, aut triennū est, cū virtuti nūciū remisisti, delinitus illecebris voluptatis, in integro
 res nobis erit. q̄q; q̄cū loquor: cū vno fortissimo viro, q; postea q̄ fortū attigisti, nihil fecisti,
 nisi plenissimū amplissimę dignitatis. in ista ipsa αἰρεσι metuo ne plus neruox̄ sit, q̄ ego pu-
 tarim. Si modo eā tu p̄bas. Quid tibi in mētē venit, inquires: quia nihil habebā aliud, qd̄ scri-
 berem: de rep. enim nihil scribere possum, neq; enim qd̄ sentio libet scribere. Vale.

Nūciū re-
mittere.

M. T. C. C. CASSIO, S. P. D.

Præposteri
tabellarii.

Petafati.

Præposteros habes tabellarios, etsi me quidem non offendunt, sed tamen cū
 a me discedunt flagrant literas: cum ad me veniūt, nullas afferunt. Atq; id
 ipsum facerent cōmodius, si mihi aliquid spatii ad scribendū darent, sed Pe-
 tafati veniūt, comites ad portam expectare dicunt: ergo ignosces, alteras ha-
 bebis, has breueis, sed expecta πάντα περὶ πάντων. Etsi ego me tibi purgo,
 cū tuī ad me inanes veniāt, ad te cū epistolis reuertātur, tñ ad te scribā alia
 quid. Nos hic D. Syllam patrē mortuū habebamus: alii latronibus, alii cruditate dicebant,
 populus non curabat, combustū enim esse cōstabat, hoc tu pro sapientia tua feres equo ani-

mo, q̄q̄ *πρόσωπον πόλεως* amifimus, Cefarē putabāt molefte laturū, verētē ne hafta refrixiffet. *Personam*
 Mindius Marcellus, & Accius Pigmētarius valde gaudebat fe aduerfariū pdidiffe. De Hifpa *urbis.*
 nia noui nihil, fed expectatio valde magna, rumores triftiores, fed *ἁδέωσσοι.* Pansa noster pa *Hastam re*
 ludatus ad. iiii. Cal. Ian. pfectus est, vt quis intelligere poffet, id qd̄ tu nup̄ dubitare cœpiffi, τὸ *fringere.*
καλὸν, δὲ αὐτὸ ἀρετὴν esse. Nā q̄ multos miseris leuauit, & q̄ se in his malis hominē pbuit, *Amabo te.*
 mirabilis eū viroꝝ bonoꝝ beneuolētia psecuta est. Tu q̄ adhuc Brūdufii moratus es, valde
 probō, & gaudeo: & mehercule puto te sapiēter facturū, si *ἄχθος πῖλον* fueris, Nobis qd̄ q̄
 te amamus, erit gratū, & amabo te, cū dabis posthac aliquid domū literarū, mei memineris. *Amabo te.*
 Ego nunq̄ queq̄ ad te cum sciam, sine meis literis ire patiar. *Vale.*

M. T. C. C. CASSIO S. P. D.

Longior epistola fuisset, nisi eo ipso tempore petita esset a me, cū iam iretur *locatur.*
 ad te: longior autem si *φαιδρόν* aliquem habuisset. Nam *ἁδέωσσοι* sine *locatur.*
 periculo vix possumus. Ridere igit, inquires, possumus. Nō mehercule facillī
 me, verūtamē aliā aberrationē a molestiis nullā habem⁹. Vbi igitur, inquires, *Philosophia ubi.*
 philosophia tua! & qd̄ in Culina mea molesta est. Pudet enim seruire: itaq̄
 facio, me alias res agere, ne cōuitiū Platonis audiā. De Hispania nihil adhuc
 certi, nihil omnino noui. Te abesse, mea causa moleste fero, tua gaudeo. Sed flagitat tabella
 rius. *Valebis* igitur, meq̄ vt a puero fecisti, amabis.

C. CASSIVS. M. T. C. S. P. D.

Non mehercule in hac mea peregrinatione quicq̄ libentius facio, q̄ scribo ad *locatur.*
 te. Videor enim cū p̄sente loqui, & iocari. Nec tamē hoc vsu venit propter
 spectra Catiana: pro quo tibi proxima epistola tot rusticos Stoicos regerā,
 vt Catii Athenis natū esse dicas. Pansam nostrū secunda volūtate hominē
 paludatū exurrexissē cū ipsius causa gaudeo, tū mehercule etiā oīm nostrū.
 Spero em̄ hoīes intellecturos, quāto sit oībus odio crudelitas, & quāto amo
 ri probitas, & clementia, atq̄ ea que maxime mali perant, & cōcupiscant, ad bonos peruenire.
 Difficile est. n. hoībus psuadere *τὸ καλὸν δὲ αὐτὸ ἀρετὴν* esse, *ἡδονῶν* vero & *δὲ ἀξίαν* virtute, iu
 stitia, *ἡδὸν* parari, & verū, & pbabile est. Ipse. n. Epicurus, a quo oēs Catii, & Amasiniū ma
 li verboꝝ iterpres p̄ficiscunt, dicit, *δὸν ἔστιν ἡδὲως ἀντὶ τοῦ καλοῦ, καὶ δὲ δικαίως ἔστιν.* Itaq̄ & Pansa q̄
ἡδονῶν sequit, virtutē retinet: & ii q̄ a nobis *ἐπιδοκῶντες* vocant, sunt *ἐπιδοκῶντες, καὶ ἐπιδοκῶντες,*
 omneisq̄ virtutes & colūt, & retinēt. Itaq̄ Sylla, cuius iudiciū pbare debemus, cū dissentire *locatur.*
 p̄hos videret, nō q̄siuit qd̄ bonū esset, & oīa bona coemit. cui⁹ ego mortē fortī mehercule afo
 tulī. Nec tñ Cefar diutius nos eū desiderare patiet. Nā habet damnatos, quos p̄ illo nobis re
 stituat: nec ipse sectorē desiderabit, cū filiū viderit. Nūc ad rep. redeā. Quid ī Hispaniis gerat, *locatur.*
 rescribe. Pereā, nisi sollicitus sum, ac malo veterē, & clemētē dominū habere, q̄ nouū, & crude
 lē experiri. Scis Cneus q̄ sit fatuus, scis quomodo crudelitatē virtutē putet, scis q̄ se semp a *locatur.*
 nobis derisum putet. Vereor, ne nos rustice gladio velit *ἀντικτῶσι*, qd̄ fiat, si me diligis, re
 scribe. Huī q̄ velim scire vtrū istas sollicito animo, an soluto legas. Scies. n. eodē tēpore, qd̄ me
 facere oporteat, ne lōgior sim. *Vale,* & me vt facis, ama. Si Cefar vicit, celeriter me expecta.

M. T. C. C. TREBONIO S. P. D.

Ratorem meū, sic enim inscripsi, Sabino tuo cōmēdaui. Natio me hominis *Orator*
 impulit, vt ei recte putarem. nisi forte candidatoꝝ licentia hic quoq̄ vsus, *Ciceronis.*
 hoc subito cognomen arripuit: etsi modestus eius vultus, sermoq̄ cōstās
 habere quiddā a Curibus videbatur. Sed de Sabino satis. Tu mi Treboni
 quādo ad amorē meū aliquantū olim discedens addidisti, quo tolerabilius
 feramus igniculū desiderii tui, crebris nos literis appellato, atq̄ ita, si idem
 fiet a nobis. q̄q̄ duē causē sunt, cur frequētiōr in isto officio esse debeas, q̄ nos. Primū, q̄ olim
 solebant, qui Romæ erant, ad prouinciales amicos de rep. scribere: nūc tu nobis scribas oportet.
 Res enim publica istic est. Deinde q̄ nos aliis officiis tibi absentī satisfacere possum⁹: tu
 nobis nisi literis, nō video qua re alia satisfacere possis. Sed cetera scribes ad nos postea. Nūc
 hęc primo cupio cognoscere, iter tuū cuiusmodi sit ad nos, vbi Brutum nostrū videris, q̄ diu
 simul fueris. Deinde cum processeris longius, de bellieis rebus, de toto negotio, vt existimare
 possimus quo statu simus. Ego tātū me scire putabo, quantū ex tuis literis habebō cognitū.
 Cura vt valeas, meq̄ ames amote illo tuo singulari. *Vale.*

XIX. Epistolarum familiarium

M. T. C. C. TREBONIO. S. P. D.

Accedere.

T epistolam tuā legi libēter, & librū libētissime: sed tñ in ea voluptate hunc
accepi dolorē, q̄ cū incendisses cupiditatē meā, cōsuetudinīs augendę nostrę,
(nā ad amorē qdē nihil poterat accedere) tū discedis a nobis, meq̄ rāto desi-
derio afficis, vt vnā mihi cōsolationē relinquis, fore vt vtriusq̄ nostrū absen-
tis desideriu crebris, & longis epistolis leniatur. Qd̄ ego nō modo de me tibi
spondere possum, sed de te etiā mihi. Nullā em̄ apud me reliquisti dubitatio-
nem, quantū me amares. Nā, vt illa omittā, quę ciuitate teste fecisti, cū mecū inimicicias com-
municasti, cū me cōcionibus tuis defendisti, cū quęstor in mea, atq̄ in publica causa consulū
parteis suscepisti, cū trib. pl. quęstor nō paruisti, cui tuus p̄sertim collega pareret: vt hec recē-
tia quę meminero semp, obliuiscar, quę tua sollicitudo de me in armis, q̄ lētitiā ī reditu, quę
cura, q̄ dolor, cū ad te curę, & dolores mei p̄ferrent, Brundusiu deniq̄ te ad me vēturū fuisse,
nisi subito in Hispaniā missus esses: Vt hec igit̄ omittā, quę mihi tāti aestimanda sunt, quāti
vitā aestimo, & salutē meā. Liber iste, quē mihi misisti, quantā habet declarationē amoris tui.
Primū, q̄ tibi facerū videt̄ quicqd̄ ego dixi, qd̄ aliis fortasse non idē. Deinde q̄ illa siue facera
sint, siue sic fiūt narrāte te, venustissima, quin etiam ante q̄ ad me veniatur, risus omnis pene
cōsumitur. Q̄ si in his scribēdis nihil aliud, nisi qd̄ necesse fuit, de vno me tādiu cogitauis-
ses, ferreus essem, si te nō amarē. Cū vero ea q̄ scriptura persecutus es, sine summo amore cogi-
tare nō potueris, nō possum existimare plus quęq̄ a se ipso, q̄ me a te amari. Cui quidē ego
amori, vtinā ceteris rebus possem, amore certe respondebo: quo tñ ipso tibi cōfido futurū sa-
tis. Nūc ad epistolā venio, cui copiose, & suauiter scriptę nihil est qd̄ multa respondeā. Pri-
mū em̄ ego illas Caluo literas misi, nō plus q̄ has, quas nūc legis, existimās exituras. Aliter, n.
scribimus qd̄ eos solos quibus mittimus, aliter qd̄ multos lecturos putamus. Deinde ingeniu
eius melioribus extuli laudibus, q̄ tu id vere potuisse fieri putas. Primū q̄ ita iudicabā, acu-
te mouebat: genus quoddā sequebatur: in quo iudicio lapsus, quo valebat, tñ assequebatur,
qd̄ probaret. Multę erāt & reconditę literę, vis nō erat. Ad eā igitur adhortabar. In excitā-
do autē & in acuendo plurimū valet, si laudes eū, quę cohortere. Habes de Caluo iudiciū, &
consiliū meū. Consiliū, q̄ hortandi causa laudauī: iudiciū, q̄ de ingenio eius valde existimauī
bene. Reliquū est, tuā p̄fectionē amore prosequar, reditū sp̄ expectē, absentē memoria colam,
omne desiderium literis mittēdis, accipiendisq̄ leniam. Tu velim tua in me studia, & officia
multū tecū recordere: quę cū tibi liceat, mihi nefas sit obliuisci, non modo virū bonū me exi-
stimabis, verū etiam te a me amari plurimū iudicabis. Vale.

Litere recō-
dita.

M. T. C. EPISTOLARVM FAMILIARIVM. LIBER. XVI.

M. T. C. ET CICERO F. TIRONI HVMANISS. ET OPT. S. P. D.

Quę tibi
essent opus

Ide quāta in te sit suauitas, duas horas Thirei fuimus. Xenomenes
hospes tā te diligit, q̄ si vixerit tecū. Is oīa pollicitus est, q̄ tibi essent
opus: facturum puto. Mihi placebat si firmior esses, vt te Leucadem
deportares, vt ibi te plane cōfirmares. Videbis, quid Curio, qd̄ Ly-
soni, quid Medico placeat. Volebā ad te Marionē remittere, quem
cum meliuscule tibi esset, ad me mitteres: sed cogitauī vnas literas
Marionem afferre posse, me autē crebras expectare. Poteris igitur, &
facies, si me diligis, vt quotidie sit Acastus ī portu. Multi erūt q̄bus
recte literas dare possis, q̄ ad me libēter p̄ferāt. Equidē Patras euntē
nemine p̄termittā. Ego omnē spem tui diligenter curandi in Curio
habeo. Nihil potest illo fieri humanius, nihil nostri amātius. Eī te totū trade: malo te paulo
valentē, q̄ statim imbecillū videre. Cura igitur nihil aliud, nisi vt tu valeas, cetera ego cura-
bo. Etiam atq̄ etiam vale. Leucade proficiscens. VII. Idus Nouemb.

Paulo. f.
post, aut
serius.

M. T. C. TIRONI. S. P. D.

S eptimū iam diem Corcyre tenebamur. Qu, autē pater, & filius Burrori solliciti erāt
de tua valetudine mirum in modum, nec mirabamur nihil a te literarum. His
enim vētis istinc nauigatur, qui si essent, nos Corcyre nō sederemus. Cura igitur te
& confirma: & cum cōmode, & per valetudinē, & per anni tempus nauigare poteris, ad nos